

fige om en Fællesforfatning er meget godt, men det, som er det Vigtigste, det, som er Frihedens Begrundelse, det er, at de særlige Forfatninger ere saaledes indrettede, at de svare til deres Hensigt i de Landsdele, for hvilke de skulle gjælde. Man gaaer endog videre i Definitionen af hvad der er forlangt, og de Standerinstitutioner, som jeg troer det ærede Medlem her bagved har kastet for stor Brag paa, skulde han tværtimod have opretholdt ved at sige: At opretholde dem er vor Forpligtelse, dersaa kunne vi ikke komme bort, idetmindste ikke for det Første, og derfor skulle vi benytte dem til en yderligere Udvikling. Efter dette siger jeg, at Stillingen udad er saaledes: vi have ikke opfyldt vore Forpligtelser, og, hvis der nogensinde udenfra skulde komme Indsigelse mod hvad vi her have gjort, saa kunne vi ikke sige, at det er uberettiget; vi have seet en saadan Mulighed i Vinene, og vi have trodsset den. Det kan ikke hjælpe, at man kan vise mig, at man hist og her fra kan have skrevet: Det er deilig, det er fortreffeligt; thi det er ikke Statsacter, og det skrives altid af Folk, der have 1200 Rdlr. i Indtægt. Der er en Laugs-Medfølelse ogsaa i denne som i alle andre Retninger, der breder sig over hele Europa. Man vil føle det, naar man reiser, hvis man hører til et eller andet Laug; jeg har selv følt det, jeg var Artillerieofficer; hvor jeg traf Artillerieofficerer, havde jeg til en vis Grad en Broder. Naar man giver en Mand med 1200 Rdlr. politiske Rettigheder, saa have alle de, der have 1200 Rdlr., en vis Forkjærlighed for ham, hvor han kommer hen, thi de synes ogsaa, det er godt at høre til dette Herkerfolk, og at det er en rar Ting, at 1200. ere gjorte til Grændsen mellem de Beherskede og de Herskende.

Indad siger jeg ogsaa Nei til, at Fællesforfatningen fyldestgjør vore Forpligtelser, og her fremhæver jeg paany det Samme, som jeg fremhævede som en Grund til et Nei med Hensyn til Forpligtelserne udad, nemlig, at Kongemagten er svækket. 1660 staaer som et betydningsfuldt Aar i den danske Historie, og dets Hovedbetydning er, at al aristokratisk politisk Berettigelse da blev knækket

og en Spire lagt til den Lighed, som ved Grundloven af 5te Juni endelig er kaldt til live, den politiske Lighed. — Demokratiet — jeg taler ikke her om Misundelsens Demokratie ligeoverfor Egennyttens Aristokratie, begge Dele sætter jeg tilside; de ere tilstede begge to, og jeg skal komme tilbage til Egennyttens Aristokratie. (En Stemme. Hvorfor ikke ogsaa til Misundelsens Demokratie!). Det ærede Medlem skal ikke være bange; Ingen kan have Mere derimod end jeg. (En Stemme: Og de onde Instincter!). Jeg holder mere af danske Ord, dem forstaae vi bedre. Det er vigtigt, siger jeg, for det store, brede Folk at have et endeligt Middel i sin Recurs til Kongen, til Kongens Følelse for Folket. Kongen, som hedder „Konge af Guds Naade“, han veed, at en Monarchs Naade bestaaer deri at være naadig for sit hele Folk; er han ikke det, saa er han ikke i Sandhed det, han skal være, men det er den eneste fornuftige Tanke, hvorved det fødte Monarchie kan opretholdes, og, dersom vi ikke kunne stille os ind derunder, saa komme vi bort fra det fødte Monarchie, fra det arvelige Monarchie og komme over paa Republikens Grundvold, thi da sige vi: naar vi ikke kunne haabe til det, der skal stal staae saa høit over os, saa maae vi finde Gen, som vi kunne vælge, og vi maae ved at han skal vælges hyppigere og hyppigere sikkre os, at han hvert Diebtik er den, vi forlange, han skal være. Men det er en smuk Tanke, at Monarchen, den, som Gud har givet os, er saaledes, at han tager lige Hensyn til Alle, men saa skulde vi heller ikke indskrænke ham ved Geheimeraader og ved Thronarvinger i Geheimeraadet, om hvem vi ikke vide, om de ville blive saaledes, som en Konge af „Guds Naade“ bør være. (En Stemme: Forfatningen?) Det ærede Medlem siger „Forfatningen“, men han lægger ikke Mærke til, at enhver Forfatning af den Art, hvorom der her er Spørgsmaal, gaaer op i Kongemagten og faaer kun Udbytte gennem Kongemagten. Det ærede Medlem vil maastee sige: det kongelige Beto er Ingenting, det er stillet hen i Spøg; men det siger jeg ikke. Jeg har ved enhver Leilighed, hvor der her har været Spørgsmaal om Betoets Anvendelse, sagt: Taktet være J, som